

τοῦ ἄλλου, καὶ τὸν ἐσπρωξεν εἰς τὸ φρέαρ.

‘Τοῦ ὕδατος ἡ ἐπιφάνεια ἦτον ὡς ἐννεα πήχεις ὑπὸ τὸ κοινὸν ἐπίπεδον, ὥστε ἀποροῦσε τὰ μέγιστα ὁ ελεφανταγωγός, ποῖον μέσον νὰ μεταχειρισθῆ διὰ νὰ ἐκβάλλῃ τὸ ζῶον, χωρὶς νὰ τὸ βλάψῃ.

‘Ὁ ἐλέφας δὲ, εὐρῶν ἰκανὸν βάθος νεροῦ, ἐπλεεν εὐκόλως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ δοκιμάζων περισσὴν ἡδονὴν ἀπὸ τὸ δροσερὸν αὐτοῦ καταγῶγιον, ἔδειχεν ὀλιγοτάτην κλίσιν νὰ προσπαθήσῃ καὶ αὐτὸς, ὅπως ἡδύνατο, ὥστε νὰ ἐξέλθῃ. Εἰς τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας εἶχαν μεταχειρισθῆ οἱ στρατιῶται πολυαριθμους φακέλλους· ἐκ τούτων δὲ (οἷτινες ὁμοιάζον ξύλων δευμάτια) διενόηθη ὁ ελεφανταγωγός ὅτι ἠμπορεῖ νὰ καταβιβάσῃ εἰς τὸ πηγάδιον ἀρκετούς, ὥστε νὰ γένη ἕνας σωρός, ὁ ὁποῖος ἡδύνατο νὰ ὑψωθῆ μέχρι τῆς κορυφῆς, ἂν ἦτο τρόπος νὰ διδαχθῆ τὸ ζῶον πῶς νὰ βάλλῃ αὐτοὺς ὑπὸ τῆς πόδας τε τὸν ἕνα ἐπάνωθεν τοῦ ἄλλου· τὸ μάθημα τοῦτο εἶχε νὰ διδάξῃ τὸν ἐλέφαντα ὁ ἀγογιάτης· διὰ τῆς παραδόξου δὲ ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν ἀποκτοῦν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ταχέως καὶ τὸ κατώρθωσε, καὶ ὁ ἐλέφας ἤρχισεν εὐθὺς νὰ βάλλῃ ἕκαστον καταβιβαζόμενον φάκελλον διαδοχικῶς ὑπὸ τοὺς πόδας τε, εἰσοῦ μετ’ ὀλίγον ἡδύνατο νὰ στέχῃ ἐπ’ αὐτῶν. Τώρα ὁμοῦ πλέον, τὸ πανοῦργον ζῶον, μεγάλην ἡδονὴν ἀπολαῦον ἀπὸ τὴν δροσερὰν αὐτοῦ ἴεσιν, δὲν ἤθελε νὰ ἐργασθῆ περισσότερον, καὶ ὄλαι τοῦ φύλακός του αἰ ἀπειλαὶ δὲν ἴσχυαν νὰ τὸ παρακινήσωσι νὰ ἐπιθέσῃ ἔξ ἄλλον φάκελλον. Ὁ ἄνθρωπος τότε ἀντέβαλε πανουργίαν εἰς πανουργίαν, καὶ ἤρχισε νὰ χαιδεύῃ ἔξ νὰ ἐπαινῆ τὸν ἐλέφαντα· ὅ,τι δ’ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ δι’ ἀπειλῶν, τοῦτο κατώρθωσε διὰ τῆς ἐπανεπιλημμένης ὑποσχέσεως ἀφθόνου ῥακίς. Ἀπὸ τοῦτο παρακινήθην ἤρχισε τὸ ζῶον νὰ ἐργάζεται πάλιν, καὶ ἀνέβη ἀρκετὰ ὑψηλότερον, εἰσοῦ, τέλος πάντων, ἐξῆλθεν, ἀφοῦ κατὰ μέρος ἀρρηρέθησαν τὰ χεῖλη τοῦ φρέατος.

Ὁ ΠΛΑΤΩΝ ἐπροσχάλεσεν εἰς γεῦμα τινὰς ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἔξ εἶχεν εἰς τὸ ἀριστητήριον κλίνην, λαμπρῶς καὶ πολυτελῶς ἐστρωμένην. Εἰσελθὼν ὁ Διογένης, ἀνέβη ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ, καταπατῶν αὐτήν, ἔλεγε, ‘Τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Πλάτωνος καταπατῶ.’ ‘Ναί,’ ἰλαρῶς ἀπεκρίθη ὁ Πλάτων· ‘ἀλλὰ μὴ περισσοτέραν ὑπερηφανίαν.’

Ἡ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ εἶναι βάσις πάσης Χριστιανικῆς ἀρετῆς, χαμηλὴ μὲν, ἀλλὰ πλατεία καὶ βαθεῖα.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΔΟΞΑ.— Ὀλίγοι ἐστάθησαν πάντοτε οἱ ζητήσαντες ἔπιτυχόντες τὴν ἀληθινὴν δόξαν· τὸ πλεῖστον μέρος τῶν δυνατῶν τῆς γῆς ἔτρεξε καθ’ ὅλους τοὺς αἰῶνας ὀπισθεν τῆς ματαιίας καὶ ψευδοῦς. Ποῖαν τῶντι ἀληθινὴν δόξαν, ἢ ζῶντες ἢ τελευτήσαντες, ἀπῆλυσαν μὲ τὰ αἰμοσταγῆ τῆροπαία των, ἢ μὲ τὴν ματαιίαν των πολυτέλειαν, οἱ Ἀλέξανδροι καὶ Καίσαρες; Ἡ ἀληθινὴ ἔξ διαμένουσα δόξα εἰς τὸν ἐπίγειον βασιλέα δὲν εἶναι παρὰ ὡς ἐπίτροπος τοῦ οὐρανοῦ νὰ καταστήσῃ τοὺς λαοὺς του εὐτυχεῖς, ὅσον εἶναι δυνατόν, ὀδηγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς εὐνοίας, προβιβάζων τὰς ὠφελίμους τέχνας, διεγείρων τὴν βιομηχανίαν, ἐνθαρρύνων τὴν ἀρετήν· τούτων δὲ πάντων πρόξενος καὶ συντηρητικὴ ὁμολογεῖται ἡ διάδοσις τῆς σοφίας.— ΒΑΜΒΑΣ.

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ τις ἰατρός (Boerhaave) ἀποθανὼν, ἀφῆκε μέγαν τινὰ τόμον ἐπιμελῶς σφραγισμένον, ἔξ περιέχοντα, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος, τὰ διδάγματα τῆς πολυχρονίου αὐτοῦ περὶ τὴν ἱστρικὴν πείρας. Τὸ σύγγραμμα τῆτο ἐπρόσφεραν οἱ ἐκτελεσάει τῆς διαθήκης τε εἰς δημοπρασίαν χωρὶς νὰ συντρίψωσι τὰς σφραγίδας, ἔξ τὸ ἐπώλησαν εἰς ὑπέρογκον τιμῆν. Ἀνοίξας ὁμοῦ αὐτὸ ὁ ἀγοραστής, ἐξεπλάγη, εὐρῶν πᾶν φύλλον ἀγραφον ἔκτος ἑνός, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ἦτο γραμμένη ἡ ἐφεξῆς περίοδος.—

Φύλαττε δροσερὰν τὴν κεφαλὴν, ἀνοικτὸν τὸ σῶμα, τοὺς δὲ πόδας θερμούς· καὶ οὐδέποτε θέλεις χρειασθῆν ἰατρόν.

Ὅλος ὁ κόσμος ἐμπορεῖ νὰ διαιρεθῆ εἰς τρεῖς βαθμοὺς καὶ τάξεις ἀνθρώπων· τοὺς ὄσα, εὐρόντες τὸν Θεόν, παραδίδονται εἰς τὴν δούλευσιν αὐτοῦ· τοὺς ὄσοι, μὴ εὐρόντες ἀκόμη τὸν Θεόν, τὸν ζητοῦν ὁμοῦ ἀδιαλείπτως· καὶ τελευταῖον, τοὺς ὄσοι οὔτε τὸν εὐρηκαν, οὔτε κλίσιν ἔχουν νὰ τὸν ζητήσωσιν. Οἱ πρῶτοι εἶναι εὐδαίμονες ἔξ φρονίμοι· οἱ τρίτοι κακοδαίμονες καὶ μωροί· τοὺς δευτέρους πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν φρονίμους, διότι ὁμολογοῦν αὐτοὺς ἑαυτοὺς δυστυχεῖς.— ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ.

Ἡ ΜΗΤΗΡ μὲν, δραστηρία, ἰλαρὰ, καὶ πάντοτε εἰς τὰ οἰκιακὰ ἐνησχολιμένη, δὲν ἐζητεῖ μὲν ἡδονὴν ποῦποτε· εὐρίσκει δὲ πανταχοῦ εὐδαιμονίαν καὶ εὐχαρίστησιν.

Ἡ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ μου πρὸς ὄλους ὄσοι οἰκοδομοῦν εἶναι, νὰ φροντίζωσιν ὥστε ὁ κτίτωρ νὰ καλλωπίσῃ τὸν οἶκον, ἔξ ὅχι ὁ οἶκος τὸν κτίτορα.